

РЕШЕНИЕ

№ 40562

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7460** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по касационна жалба от „Меттрейд Център“ ЕООД, чрез процесуален представител Н. Д. Д., срещу Решение № 2019 от 03.06.2025, поставено по НАХД №20251110205699 по описа на 22-ри състав на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш за налагане глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия К №9221186, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи с което е наложено наказание глоба в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т.3 във вр. с чл.21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП)

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно поради, което се моли да бъде отменено и да бъде поставено ново по същество с което да се отмени електронния фиш. И в касационната жалба, и в първоначалната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност на решението от материална и процесуална страна. Материалната незаконосъобразност се изразявала в това, че от съдържанието на фиша не ставало ясно дали скоростта е ограничена със знак, дали автомобилът се е намирал в зоната на действие на този знак. Процесуалната – в това, че е наложена глоба на юридическото лице „Меттрейд Център“ ЕООД, което ЗАНН не допуска.

Редовно призован за съдебното заседание, касаторът „Меттрейд Център“ ЕООД се представлява

от адвокат Д., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, в съдебното заседание се представлява от юрк. К., която заявява, че решението следва да се остави в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна и доказана и моли да бъде уважена.

Административният съд – С.-град, VII касационен състав, като все предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното: Касационната жалба е подадена в установения срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**. В производството пред СРС са допуснати съществени процесуални нарушения, които опорочават постановеното решение и нарушава правото на защита на жалбоподателя и правят напълно неясна волята на съда.

От събраните и проведени в хода на съдебното следствие писмени доказателства Софийски районен съд е приел за установена следното от фактическа страна: На 25.05.2024 г. В 22:51 часа в [населено място] по [улица]до № 421, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, била заснета скоростта на движение на моторно превозно средство – лек автомобил „А. А5 С.“ с регистрационен номер СВ 3926 ХН. О. скорост на движение била 72 км/ч., при грешка в измерване на скоростта от 3 км/ч., при разрешена такава – 50 км/ч. Било констатирано превишаване на разрешената скорост с 22 км/ч. Техническото средство, с което е установено движението с превишена скорост, е преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип CORDON M2 MD 1194. Въз основа на тези данни от СДВР издало електронен фиш на жалбоподателя(дружеството „Меттрейд Център“ ЕООД)за налагане на глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

В обжалваното решение се сочи, че горната фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства: електронен фиш за налагане на глобата; справка от Българския институт по метрология, ведно с протокол за проверка; извадка от регистъра на одобрените типове средства за измерване; снимков материал; справка за регистрация на МПС; ежедневна форма за отчет, както и от останалите материали по делото. Съдът е кредитирал посочените доказателства като непротиворечиви в своята цялост и изясняващи релевантната обстановка.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, СРС е достигнал до следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения в чл. 189, ал. 8 от ЗДвП срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Софийският районен съд разглежда жалбата като **НЕОСНОВАТЕЛНА** поради следни съображения: Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗАНН електронният фиш е „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. Необходимо било да се установи, че електронният фиш представлява един своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, който е приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушения (АУАН) и към наказателно постановление. (НП), но само по отношение на правното му действие, с оглед фикцията, уредена в чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, но не и

по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване (включително срокове) на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН. В тази връзка предвид Тълкувателно решение №1/2014 г. по т.д. №1/2013 г. на ВАС, съдебният състав е приел, че разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН не намира приложение и не следва да се прилага по аналогия при липса на изрична разпоредба. Изложил е мотиви също, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и редът за издаване на АУАН и НП, са неприложими по отношение на електронния фиш. Реквизитите на електронния фиш били изчерпателно уредени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП – териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на дороволното ѝ заплащане. Същевременно в изр. 3 на същата разпоредна се предвиждало, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Процесният електронен фиш съдържал всички изброени реквизити и съответствал на утвърдения със Заповед №8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи образец. Излагат се мотиви, че мястото на извършване на нарушението е описано подробно – посочен е не само точен адрес, а именно [населено място], [улица]до №421, но и посоката на движение на моторното превозно средство – от [улица], към [улица], които данни съответствали на информацията, отразена в приложения по делото снимков материал. Видно от приложената към материалите на делото снимка към ЕФ, измерената скорост на движение на автомобила на жалбоподателя била 75 км/ч, в който случай допустимата грешка при измерването +/- 3%, поради което правилно във фиша била отразена скорост от 72 км./ч. Именно тази скорост била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът е констатирал, че при издаване на електронния фиш е съобразен т.нар. „толеранс“, като инкриминираната скорост е намалена на 72 км/ч, т.е. отчетено е превишение от 22 км/ч – обстоятелство в полза на нарушителя и точно за това превишение същият е бил санкциониран. Съдът е описал и реда за връчване на електронния фиш, последиците от обжалването и от влизането му в сила и се е занимал с преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, които били относими към съставянето на АУАН и издаването на НП. Посочил е, че фишът няма характеристиките на АУАН, а на НП. Приел е, че наказанието е наложено на законния представител на „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД като собственик на МПС, тъй като по делото нямало доказателства да е посочено лицето, което е управлявало лекия автомобил и е извършило нарушението. Спрял се е на ТР 1/26.02.2014г. на ВАС и е изложил, че към момента има разписан ред за установяване на нарушения с мобилни технически средства, каквото било процесното. Приел е също, че правилно е ангажирана отговорността на представляващия дружеството. Налице били всички изискуеми реквизити - данни за териториалната структура на МВР на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за дороволното ѝ заплащане. С тези мотиви съдът е потвърдил електронния фиш.

Касационният състав намира, че при разглеждане на делото, въззивният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, довели до пълна неяснота на волята му. От една страна, след като в решението приема, че правилно с електронния фиш е наложена глоба на законния представител на дружеството, като физическо лице, не става ясно, защо по делото като страна фигурира дружеството „Меттрейд Център“ ЕООД. Така например в списъците за призоваване и в

съдебния протокол като страна се сочи дружеството, а в решението е записана, че жалбата е подадена от Р. К. - законен представител на „Меттрейд Център“ ЕООД. Няма спор, че е налице разлика между физическото лице Р. К. и юридическото лице, което той представлява - „Меттрейд Център“ ЕООД.

Като последица, не е отговорено на нито един от аргументите в жалбата. В нея се оспорва не описанието на мястото на нарушението, а това, дали скоростта на мястото не е била ограничена с пътен знак и бил ли е автомобила в зоната на действието му. Във връзка с това възражение не са събрани доказателства и не са изложени аргументи. Няма изложени аргументи и във връзка с възражението, че е недопустимо налагане на глоба на юридическо лице. Съдът от една страна е конституирал като страна юридическото лице, видно от списъците за призоваване и от съдържанието на протокола от открито съдебно заседание, а от друга е приел, че правилно е наложена глоба на физическото лице. Също не става ясно какво е приел съдът за собственика на МПС-то, доколкото е посочил като такъв представляващия юридическото лице.

Действително, според действащата нормативна уредба по време на извършване на нарушението разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДВП указва, че собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПСа, съгласно ал. 2 на същата разпоредба, когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на когото е предоставил управлението на МПС, но ако съдът е приел за ясно от съдържанието на фиша, че е санкционирано физическото лице не е следвало да конституира като страна дружеството.

Допуснатото нарушение е съществено и нарушава правото на защита на дружеството-жалбоподател, което е възприело, че е конституиран като санкционирана страна и е изложил съответни на това аргументи за санкция на юридическо, а не на физическо лице. Едва с решението страната е възприела, че страна по делото е физическото лице представляващо дружеството.

Предвид горепосоченото настоящата инстанция намира, че обжалваното решение следва да се отмени, поради допуснато процесуално нарушение, довело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя и делото да се върне за ново разглеждане на друг състав на СРС от фазата на конституиране на страните. Налице е касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, заради което решението подлежи на отмяна и връщане на въззивната инстанция, съгласно чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК.

При новото разглеждане на делото следва да се изясни страната, която следва да участва в производството и да се отговори на аргументите в жалбата.

Относно претенциите на страните за разноси, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК, следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Воден от горното Административен съд – София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2019 от 03.06.2025, поставено по НАХД №20251110205699 по описа на 22-ри състав на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: